



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 305/2021**  
**22.04.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Константиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Државно веће тужилаца, Друго основно јавно тужилаштво у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Крагујевцу, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 821/19 од 03.06.2020. године, у седници одржаној дана 22.04.2021. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 821/19 од 03.06.2020. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 821/19 од 03.06.2020. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Параћину - Судска јединица у Ћуприји П 1224/18 од 24.06.2019. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова кривичног поступка који је вођен пред Другим основним јавним тужилашством у Београду под посл. бр. Кт 2284/15 исплати износ од 167.200,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 158.950,00 динара од 12.12.2018. године, као дана подношења тужбе, па до исплате, а на износ од 8.250,00 динара од 11.01.2019. године, па до исплате, све у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом 2. изреке, обавезан је тужена да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 45.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 821/19 од 03.06.2020. године, ставом 1. изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Параћину - Судска јединица у Ћуприји П 1224/18 од 24.06.2019. године у ставу првом изреке, у делу којим је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова кривичног

поступка који је вођен пред Другим основним јавним тужилаштвом у Београду под посл. бр. Кт 2284/15 исплати износ од 115.375,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 111.250,00 динара почев од 12.12.2018. године као дана подношења тужбе па до исплате а на износ од 4.125,00 динара почев од 11.01.2019. године па до исплате, као и у ставу другом изреке, а жалба заступника туженог у односу на овај део је одбијена као неоснована. Ставом 2. изреке, преиначена је иста пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је тужбени захтев тужиоца којим је тражио обавезивање тужене да му на име накнаде трошкова кривичног поступка који је вођен пред Другим основним јавним тужилаштвом у Београду под посл. бр. Кт 2284/15 исплати износ од још 51.825,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом на износ од 47.700,00 динара почев од 12.12.2018. године, као дана подношења тужбе. па до исплате, а на износ од 4.125,00 динара са законском затезном каматом од 11.01.2019. године па до исплате, одбијен као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплати на име накнаде штете због узрокованих трошкова кривичног поступка, вођеног пред Другим основним јавним тужилаштвом у Београду у предмету посл. бр. Кт 2284/15 због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 2. КЗ. Како је тужилац као осумњичени заостале неисплаћене рате надокнадио то је тужилац решењем К 2284/18 од 29.03.2019. године одбацио кривичну пријаву. У току вођења поступка пред тужилаштвом тужилац је имао трошкове због ангажовања браниоца – адвоката и предузимања одређених радњи од стране истог као и трошкове превоза. Сходно томе су му и досуђени одређени трошкови у складу са чл. 262. до 265. ЗКП. Из напред изнетог следи и да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Осим тога из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужени након покретања кривичног поступка уплатио заостале рате за издржавање ћерке мал. ББ након чега је уследио одбачај кривичне пријаве против овде тужиоца од стране Другог основног јавног тужилаштва у Београду у предмету посл. бр. Кт 2284/15. Накнадним плаћањем установљене обавезе издржавања овде тужилац је узроковао покретање кривичног поступка, па у таквој ситуацији он не би ни имао право на трошкове кривичног поступка у ситуацији када је накнадно испунио обавезе издржавања због чега је дошло до одбачаја кривичне пријаве.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 12.12.2018. године. Вредност предмета спора је 167.200,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић